

ны звукове челоуѣците представляватъ свои
е мысли. Феликсъ ся возрадовалъ като видѣлъ
е всите ученицы му разумѣли и за да ся увѣ-
ри за това одолжи ты и они сами да чинатъ
ного упражнѣя.

Ученицыте негови занимавалися всегда въ
училището, научавалися ежедневно по едно но-
во нещo, разумѣвали всяко нещo което науча-
вали, и като го задержаваша въ себѣ-си благо-
дарно познали вкорѣ, какъ ученіето было едно
весело занимаіе, и дохождали безпрестанно съ
усердіе да слышатъ уроцыте.

Ученицыте разумѣвали Феликса, защото
барзалъ много когда преподавалъ, и любили
му уроцыте защото ты разумѣвали. Онова
що досаждава на ученицыте и ты струва да ся
отбягивать отъ ученіето, е оный начинъ, по ко-
му ты употреблявать толко часто, сирѣчь
да ты прегледвать надъ главата имъ като да
бы были машина лишена отъ умственность. Ча-
сто подобно ты принуждавать да барзатъ бе-
змѣрно и не са довольни да истолкувать нищо.
Философъ иѣкой Баконъ изъ Вероламъ казалъ
на учителите: “ прикачете на времени крылъ на
вашыте ученицы за да ты сторите да тичать
барзо, но другажды натоварете ты съ мало о-
гово за да ты запрете мало., Феликсъ не по-
знавалъ това завѣщаніе, нито поне имя-то на
того философа, послѣдовалъ обаче истото пра-
вило.